

Sygn. akt. III.R.C 454/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodnicząca S. SR. Irena Karczevska

Protokolant st. sek. sąd. Justyna Renkiewicz – Kicza

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2017 r. w Grudziądzu

sprawy z powództwa małoletniej Z. C. dział. przez matkę

I. M.

przeciwko Ł. C.

o alimenty

1. Zasądza od pozwanego Ł. C. na rzecz małoletniej

Z. C. alimenty **w wysokości 600 zł/ sześćset zł/** miesięcznie, poczynając od dnia 5.09.2016 r. płatne do dnia 10- go każdego miesiąca z góry do rąk matki I. M., z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności poszczególnych kwot.

2. Oddała powództwo w pozostałej części.

3. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Grudziądzu 360 zł tytułem kosztów sądowych i 6 zł opłaty kancelaryjnej.

4. Koszty stron znosi wzajemnie.

5. Nadaje wyrokowi w pkt. 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 454/16

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka działająca przez matkę wnosila w pozwie o zasądzenie na jej rzecz alimentów 1200 zł miesięcznie. Ostatecznie żądała 800 zł miesięcznie od wniesienia pozwu lecz nie ograniczyła żądania w tej części / dowód k. 117/.

Pozwany – w odpowiedzi na pozew uznał żądanie do kwoty 500 zł miesięcznie (tj. kwoty, którą dotychczas płacił dobrowolnie) i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałej części. Podniósł, iż płacił alimenty dobrowolnie , a nadto uczestniczył w wychowaniu i utrzymaniu małoletniej Z., co nie wymagało wniesienia powództwa

/ dowód: k .24/.

Obie strony wniosły o zasądzenie na ich rzecz kosztów zastępstwa procesowego od strony przeciwnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia Z. liczy lat 4 / dowód: k. 6/. Urodziła się w Wielkiej Brytanii, gdzie jej matka przebywała do października 2014 i pozostawała z ojcem małoletniej nieformalnym związku.

Pozwany uznał ojcostwo dziecka/ dowód: k. 6/. Po powrocie do Polski małoletnia Z. wraz z matką zamieszkała w miejscowości C., gdzie zamieszkują jej rodzice oraz rodzice pozwanego.

28.11.2015 matka małoletniej zawarła związek małżeński i aktualnie nosi nazwisko

(...). Zamieszkała w G. w wynajętym mieszkaniu. Tu podjęła stałą pracę, a małoletnia Z. zaczęła uczęszczać do przedszkola.

Początkowo pozwany płacił dobrowolnie alimenty w wysokości 900 zł miesięcznie, z tym, iż kwota 400 zł stanowiła wartość pobieranego przez niego zasiłku rodzinnego na dziecko w W. Brytanii. Od 1.02.2016 r. pozwany nie pobiera brytyjskiego zasiłku rodzinnego.

Od czerwca 2016 r. płaci dobrowolnie alimenty na rzecz córki w wysokości 500 zł miesięcznie / dowód: k. 3/.

Na koszty utrzymania małoletniej Z. według matki składają się następujące wydatki: wyżywienie – 400 zł, opłata za przedszkole, w którym dziecko otrzymuje 3 posiłki – 320 zł, zajęcia Z.- 70 zł, odzież – 120 zł, środki higieny- 80 zł oraz opłaty , w tym czynsz- 1100 zł, 73 zł- energia, 18 zł- gaz, 100 zł- TV/ dowód: k.17 v/.

I. M. urodziła 17.09.2014 r. dziecko z obecnego związku , a zatem opłaty rozkładają się na 4 osoby. Jej mąż zarabia około 3000 zł netto, zaś I. M. korzysta z zasiłku macierzyńskiego w wysokości 1000 zł miesięcznie / dowód: k. 117 v/.

Jeżeli małoletnia Z. zachoruje, jej matka ponosi koszty: 70 zł płaci za antybiotyk, 70 zł za leki osłonowe, 30 zł za tran i 20 zł za witaminę C.

Czasami wyjeżdża z córką na narty do F. Wody, gdzie mieszkają dziadkowie dziecka. W weekendy przyjeżdża również do rodziców zamieszkałych w C.. Od 1-2 dni w tygodniu (według matki małoletniej) nie przebywa z dzieckiem. Przejściowo małoletnia Z. jest u dziadków ze strony matki i nie uczęszcza do przedszkola.

W 2016 r. małoletnia powódka nie była obecna w przedszkolu w okresie wskazanym w piśmie k. 113 akt.

Matka małoletniej otrzymuje świadczenie 500 plus na drugie dziecko.

Pozwany w każdym tygodniu przylatuje z L. do G. i od wtorku do czwartku sprawuje osobistą pieczę nad córką, która pozostaje wówczas na jego wyłącznym utrzymaniu, a w piątek rano wraca do L.. Ł. C. tygodniową normę czasu pracy realizuje wyłącznie w systemie weekendowym.

Zajmuje w Wielkiej Brytanii dom i ponosi w stosunku miesięcznym następujące wydatki: czynsz – 575 funtów, TV- 37,62 funty, Internet- 31,40 funtów, telefon- 36,86 funtów, opłaty za wodę, gaz , prąd i opłaty lokalne w przeliczeniu 1394 zł. Wydaje na cotygodniowe bilety lotnicze 3056 zł, na dojazdy w Anglii i w Polsce na lotnisko- 1449 zł, opłaca ubezpieczenie samochodu w Anglii – 171 funtów , i w Polsce 1206 zł rocznie , telefon w Polsce- 205 zł, a nadto współuczestniczy w kosztach utrzymania domu rodziców w wysokości 353 zł miesięcznie i na wyżywienie w Polsce i w Anglii wydaje 1200 zł. Zarabia przeciętnie około 2000 funtów/ dowód: k. 25 – 26 oraz 33- 104/. Gdy przebywa w Polsce odbiera córkę od dziadków lub z przedszkola, jak pozostaje ona w G.. Realizuje kontakty z dzieckiem na podstawie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia wydanego przez inny sąd, gdzie toczy się sprawa o ustalenie kontaktów.

W 2016 r. był z córką u laryngologa i pokrył koszty leków. Kupował dziecku odzież, jednakże pozostawiał ją u siebie, gdyż matka nie wydawała tej odzieży na kontakty ojca z dzieckiem. Obiecał, że tę odzież będzie przekazywał matce/

dowód: k. 118 v/. Swój wkład w utrzymanie dziecka określił na kwotę 150 zł tygodniowo oraz koszt dojazdu do G. 70 zł. Wyjeżdża z małoletnią Z. do G., S., C., gdzie są place zabaw i ponosi koszt biletów wstępu, jak również na basen lub nad jezioro. Poniósł koszty badań alergicznych na kwotę ok. 200 zł, jak również wykupuje leki, gdy dziecko przebywa u niego. Małoletnia rzadko przebywa w przedszkolu, mówi ojcu, że u matki jest jedną noc. Pozwany użytkuje samochód F. rok produkcji 2008 i R. w Polsce.

Sąd dał wiarę zeznaniom przesłuchanego świadka, jak również zeznaniom stron w zakresie, w którym posłużyły one do ustalenia stanu faktycznego. Zeznania świadka nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd zważył co następuje:

Kodeks Rodzinny i Opiekuńczy przewiduje obowiązek alimentacyjny rodziców względem dziecka polegający na dostarczaniu mu środków utrzymania i wychowania. Podlega on regulacji specjalnej, uprzywilejowanej i jest wyrazem właściwej dla naszego ustawodawstwa rodzinnego zasady dobra dziecka.

Zgodnie z art. 135 § 1 k.r. i op. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach od utrzymania lub o wychowaniu uprawnionego, w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania małoletniego.

Przenosząc te ogólne rozważania na grunt niniejszej sprawy sąd nie przyjął za usprawiedliwione podanych przez matkę kosztów utrzymania dziecka w całości. Uwzględniając wiek dziecka (4 lata) sąd przyjął za usprawiedliwione w stosunku do jej potrzeb następujące koszty: 360 zł opłata za przedszkole, 200 zł dodatkowe wyżywienie,

70 zł zakup odzieży- 30 zł dojazd do przedszkola, 10 zł miesięcznie koszty związane z przedszkolem, 50 zł środki higieny, 70 zł Z., 80 zł j. angielski, na który małoletnia zamierza uczęszczać.

I. M. zeznała, iż wynajmuje mieszkanie, za które ponosi opłaty: 1100 zł +28 zł, 62 zł, 100 zł tj. 1290 zł, jeżeli podzielić to podzielić przez 4, to się równa 322 zł na osobę/ dowód k. 81./ Jednakże matka małoletniej Z. nie pracuje i wynajmuje w/.w mieszkanie dlatego, że wyszła za mąż i urodziła dziecka z drugiego związku, a zatem to jej mąż powinien bardziej przyczyniać się do ponoszenia kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania i dziecka z tego związku.

I. M. początkowo żądała alimentów w wysokości 1200 zł tj. w wysokości przewyższającej otrzymywane przez nią zasiłek macierzyński. Powszechnie wiadomo jest, że jeżeli matka małoletniej Z. otrzymuje alimenty, to prowadząc wspólne gospodarstwo domowe z mężem i dzieckiem z tego związku dołoży je do wspólnego budżetu, a nie będą one przeznaczone wyłącznie na rzecz małoletniej Z..

Pozwany wprawdzie osiąga wysokie wynagrodzenie, jednakże w znacznym stopniu zaspokaja sam materialne i niematerialne potrzeby małoletniej utrzymując ją w okresie kontaktów w każdym tygodniu oraz organizując atrakcyjne spędzanie czasu. Wydaje około 150 zł tygodniowo na utrzymanie córki, rozrywki, dojazdy do atrakcyjnych miejsc. Przywozi ją na miejsce kontaktów i odwozi oraz uczestniczy w zakupie niektórych leków.

Ten udział pozwanego w zaspokajaniu potrzeb dziecka jest związany z ponoszeniem znacznych wydatków w/w, jak również ponoszonych na cotygodniowe przyloty do Polski, czego – jak sądowi wiadomo jest z urzędu – nie czynią inni ojcowie zamieszkujący za granicą. Pozwany w wysokim stopniu zaspokaja niematerialne potrzeby córki niewymierne w pieniądzu, co ma pozytywny wpływ na jej wzrastanie i które sąd bierze pod uwagę przy ustalaniu alimentów- art. 135 § 2 k.r. i op.

Uwzględniając powyższe okoliczności, sąd ustalił alimenty od wniesienia pozwu w wysokości 600 zł i oddalił powództwo w pozostałej części na podstawie art. 128 k.r. i op., art. 133 § 1 k.r. i op. art. 135 § 1 i 2 k.r. i op. Sąd miał na uwadze, iż realny udział pozwanego w kosztach utrzymania dziecka będzie wynosił około 1200 zł miesięcznie tj. 600 zł

alimenty + 600 zł dodatkowe dobrowolne świadczenia + zakup odzieży dla córki. Matka małoletniej obecnie skupiona na wychowaniu dziecka z aktualnego związku, zaspokaja tylko część potrzeb materialnych i niematerialnych córki.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano wyrokowi w trybie art. 33 § 1 pkt. 1 k.p.c.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ustęp 1 u. o k. s. .

Sąd zniósł wzajemnie koszty stron na podstawie art. 100 k.p.c., gdyż pozwany płacił już dobrowolnie alimenty w wysokości 500 zł, a określenie należnej sumy zależało od oceny Sądu . Alimenty w wysokości 900 zł płacił tylko wówczas, gdy pobierał brytyjski zasiłek rodzinny. Zgłoszone w pozwie żądanie było niewspółmiernie wysokie do usprawiedliwionych potrzeb dziecka w tym wieku.